

Aldona Andrzejowska, Krystyna Nadolska

Zgłowiączka, gm. Lubraniec, woj. wrocławskie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 143

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niłona była przynajmniej trzykrotnie szalunkiem. Koryto to uznać należy za najmłodsze z odkrytych i należy wiązać je z powstałą w 1291 r. wewnętrzną fosą miejską tzw. "Białą Olawą".

W obrębie wykopu VI/88 zbadano przebieg XV-wiecznego systemu wodociągowego stanowiącego odcinek tzw. "Kociego Wodociągu". Wodociąg ten uchwycono na 34 metrowym odcinku. Tworzył go rurociąg zbudowany z członów ceramicznych o średnicy 12-14 cm i średniej długości 35 cm, poprzedzielany studniami osadnikowymi - "rząpłami". "Rząpła" te (oznaczone w dokumentacji połowej jako obiekt nr 2, 5 i 7 (?)), to konstrukcje drewniane z beczek wstawionych w kwadratową cembrowinę, do beczki tej wpadały i wypadały odcinki rurociągu. Na zbadanym odcinku wodociąg miał przebieg ze wschodu na zachód po czym skręcał od ob. nr 2 na południe kończąc najprawdopodobniej swój bieg w ob. nr 5. Spadek rurociągu po osi wschód-zachód wynosił 6 mm/1 m, a na odcinku północ-południe 4 mm/1 m.

Oprócz wspomnianych już powyżej obiektów na przebadanym terenie odkryto następujące zabytkowe obiekty nieruchome: Trzy studnie czerpalne zbudowane w konstrukcji ramowo-słupowej, które datować można na podstawie materiału zabytkowego na XIV-XV w. (ob. nr 4, 6, 1 i 10); szambo wzmocnione słupami od środka i połączone w narożnikach na obłap (ob. nr 3); Kloaka zbudowana w konstrukcji zrębowo-schodkowej, datowana na okres renesansu (ob. nr 9); kanał odpływowy o ścianach oszalowanych dranicami ustawionymi na sztorc wzmocnionych słupami, powstały najwcześniej w początkach XIV w. (ob. nr 1); jama odpadkowa w przekroju nieckowata z końca XIII-XIV w. (ob. nr 8).

Można stwierdzić, iż przebadana część Nowego Miasta nie była objęta zabudową mieszkalną, ani we wczesnym średniowieczu, ani też w wiekach późniejszych, ze względu na charakter podłoża uwarunkowany działalnością wód dawnego rozlewiska rzeki Olawy.

Badania będą kontynuowane.

Zgłowiączka, gm. Lubraniec,
woj. wrocławskie,
st. 2

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Aldona Andrzejewska. W badaniach uczestniczyła mgr Krystyna Nadolska i studenci Katedry Archeologii U.Ł. Finansował WKZ Wrocławek. Drugi sezon badań. Grodzisko średniowieczne.

Prace miały na celu uchwycenie przekroju przez grodzisko na linii W-E, co pozwoliłoby uzyskać informacje na temat konstrukcji wału i zabudowy wewnętrznej grodu. Badania skoncentrowano w części wschodniej grodziska. Wykop o wymiarach 15 x 2,5 m usytuowano prostopadle do linii wału, narożnik budynku o konstrukcji zrębowej i dwa piece z zawartością żużla. Stwierdzono trzy poziomy osadnicze. Wszystkie poziomy datowano materiałem ceramicznym na XII - XIII w.

Badania będą kontynuowane.

Zimna Woda, gm. Nidzica,
woj. olsztyńskie,
st. IA - wał podłużny

Uniwersytet Warszawski Instytut
Archeologii, Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Olsztynie

Badania prowadzili dr Elżbieta Kowalczyk (IA UW) i mgr Marla Wielgus (BBIDZ).

Badaniami objęto większy wał (st. IA), 65 m na północny-zachód od miejsca przecięcia go przez drogę leśną, w pobliżu leśniczówki Złota Góra. Stwierdzono istnienie wewnętrznej drewniano-ziemnej konstrukcji nasypu. Złożyły się na nią kłody drzewne ułożone na humusie pierwotnym (uprzednio spalonym), wzdłuż projektowanej linii nasypu. Na poziomie humusu ułożono warstwę kłód drewnianych, na które sypano plasek wydobywany z rowów po obu stronach nasypu. Słony nasypu umocniono poziomo układanymi bierwionami. W części szczytowej nasypu odsłonięto dwa poziomy bierwion ułożonych poprzecznie do linii wału.

Analiza profili wykopu, silnie zakłóconych przez system korzeniowy współczesnych drzew pozwala przypuszczać, iż umocnienie jest dwufazowe. W drugiej fazie umocnienie poszerzono i podwyższono, tak że osiągnęło wymiary: szerokość nasypu 7 m, szerokość rowów 4,5 m, głębokość rowów 0,9 m, wysokość nasypu 1,3 m. W trakcie badań pobrano próbki C14 i na określenie gatunku drzew.